

HVALATELJING

SPELL AT EINGIN HUGSAÐU UM OKKUM

Tað er ógvuliga týðningarmikið, at vit fáa fleiri grindir at merkja

– Tað hevur alstóran týðning, at vit sleppa at merkja so nógvar grindir, sum gjørligt, hesi bæði næstu árin, sigur Bjarni Mikkelsen, lívfrøðingur á Náttúrugripasavninum, sum hevur sendarar til fleiri grindir, til reiðar

Áki Bertholdsen

– Tað var nú spell, at eingin hugsaði um okkum!

Bjarni Mikkelsen, lívfrøðingur á Náttúrugripasavninum, harmast um, at grindin, sum varð funnin við Glyvursnes í gjár, slapp at fara, uttan víðari.

Hann kundi nevniliga ógvuliga fegin hugsað sær at hann slapp at merkja hana.

– Tað er ongin sum veit, um tað hevði eydnast at ríkið hana til lands, og merkt hana, men tað var stórt spell, at ikki so frægt sum at ein roynd varð gjørd, sigur hann.

– Handan grindin var so lítil, at tað var ikki mett at vera ómakin vert at halda henni til, og sostatt hevði tað verið frálíkt at sloppið at merkt hana, tí so hevði ongin

mist nakað við tað, at hon hevði verið merkt.

Hevur stóran týðning

Lívfrøðingurin sigur, at tey leggja nevniliga stóran dent á at sleppa at merkja fleiri grindir.

– Vit hava útvega okkum sendarar til at merkja triggjar ella fyra grindir, so tað er bara at siga frá.

Hann sigur, at í hesum tíðum verður stórus dentur lagdur á at fáa greiði á, hvussu nógv er til at grindahvali, og um talan er um ein stóran, felagsstovn fyri alt Norður- og Landnyrðingsatlantshav, ella um talan er um staðbundan stovn, sum heldur til rundan um Føroyar.

Bjarni Mikkelsen staðfestir, at tað hevur alstóran

týðning fyri, hvussu burðardygt, føroyska grindadrápið er. Er talan um ein stóran felags stovn, eru sannlíkindini fyri, at grindadrápið er burðardygt, nógv størri enn um talan er um ein staðbundnan stovn, sum heldur til rundan um Føroyar.

Tí hevur tað alstóran týðning, at vit fáa fleiri grindir at merkja – og tað skal helst vera hesi tvey næstu árin, sigur Bjarni Mikkelsen.

– Vit ætla at sleppa at merkja so nógvar grindir sum gjørligt hesi bæði næstu árin, tí so høvdu vit fingið eitt álítandi yvir lívfrøðingurin.

Gylt høvi

Bjarni Mikkelsen vísir á, at

tey hava fimm ferðir áður merkt grindir, og hóast tað er ov tíðliga at koma til eina endaliga niðurstøðu, benda merkingarnar higartil á, at grindahvalur ferðast víða, og at talan er um ein felagsstovn.

Tí hevði tað verið eitt gylt høvi at fingið eina grind sum tað í gjár, sum ikki skuldi haldast til kortini.

Hann sigur, at merkingarnar eru mest álítandi máttin at vita, hvussu grindahvalur ferðast, og um talan er um ein felags stovn, ella ikki.

– Eitt er at fáa kunnleika um vøxtur, nøring og deyðleiki, men tað hevur avgerandi týðning eisini at fáa kunnleika til útbreiðsluna, sigur lívfrøðingurin.

– At siggja, hvussu langt,

hvalur ferðast, er eitt beinleiðis prógv fyri, hvussu útbreiðslan er, tí lítið er at ivast í, at hvalurin parast, hvar hann so er staddur, leggur hann afturat.

Metið er 130 dagar

Tað er ymiskt, hvussu leingi sendararnar halda.

Teir, sum hildu longest, hildu í 133 dagar, og sendararnir á seinasta grindini, sum varð merkt, hildu í 112 dagar.

Men hesa tíðina ferðaðist grindin rættiliga víða, og tá ið seinasti sendarin slóknaði, var grindin stødd einar 100 fjórðingar norðan fyri Azorurnar, á veg vestur ímóti Atlantsryggini.

Sostatt eydnaðist hendan merkingin sera væl, leggur hann afturat.

Bjarni Mikkelsen sigur, at stóra avbjóðingin hevur verið at fáa sendararnar at halda.

–Tað vísir seg, at hvalir í grindini, bíta antennurnar av sendarunum á teimum merktu hvalunum, sigur hann.

Hann sigur, at tí verða ymsar snildir royndar fyri at fáa sendararnar at halda longri, eitt nú við at fjala antennuna so væl, sum gjørligt og at styrkja hana, sum best.

–Tað vísir seg at vera ringt at fáa sendararnar at halda longri enn í einar fimm mánaðir, men dreymurin er at fáa sendararnar at halda í eitt ár, sigur hann.